

Han är alla dagar när

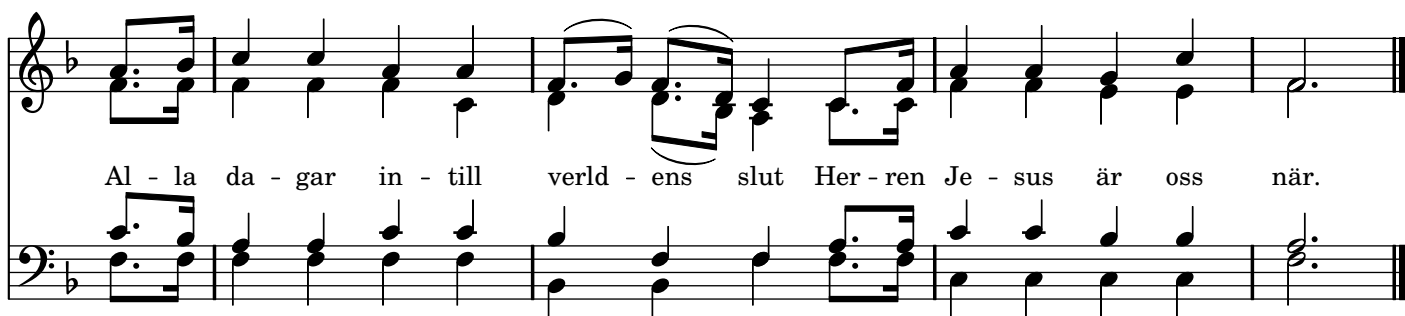
1. O jag har en vän, som äl - skar mig, Är mig al - la da - gar när;
2. Fast mitt ö - ga ej kan se min vän, Han är al - la da - gar när;
3. Det gör lyck - ans tim - mar gla - da - re, Han är al - la da - gar när;
4. Vid hans löf - te hvi - lar jag så säll, Han är al - la da - gar när;

Han mig tro - get föl - jer på min stig, Han är al - la da - gar när.
Och i tron jag hör hans hvisk - ning än: "Jag är al - la da - gar när."
Och i nö - dens stund hur godt att se, Han är al - la da - gar när!
Och jag nal - kas trygg min lef - nads - qväll, Han är al - la da - gar när.

Han är när, han är när all - tid när Si - na sva - ga vän - ner här.

Al - la da - gar in - till verld - ens slut Her - ren Je - sus är oss när.

Text och Musik: Andrew L. Skoog (1856–1934), 1892

Källa: Jubelklängen, 1896 (nr. 8)